

o) Ved „Kjendstabet til den evangelist-lutherste Kirkes Troeslære“ ønskede jeg gjerne tilføjet „og Sædelære“, hvis der skulde blive Tale om den større Udvidelse af Faget.

I Udlandet (Frankrig f. Ex.) er man kommen saa vidt, at et eget Fag, „Moral“, foredrages i Børneskolen, da dette Fag, der indeholder noget ganske Andet end kristelig Moral, var det ikke uden Betydning, om man i Tide hos os, medens vi har en virkelig kristelig Lærerstand, fik den kristelige Morals Grundbegreber og Samfundsbestemmelser slaaet fast, før Faget uden videre strænger sig ind med sit udenlandske Indhold.

Bliver Religionsfaget i det Hele ikke udvidet, gives dog ogsaa Troslæren i Behandlingen af de 10 Bud ikke ringe Anledning til at fremdrage det Fornødne især i Forbindelse med Fortolkningen af de foreslaaede Bibelstykker.

Ogsaa Sædelæren vilde ellers kræve en egen Lærebog.

Martensens Dogmatik er under de nuværende Forhold altfor svær for Examinanderne, selv kun som Haandbog betragtet, derimod er Dr. Blædels Konfirmationsundervisning trods sit store Omfang en let tilgængelig, fornøielig og i høi Grad dannende Haandbog, men maa naturligvis ikke bruges som Lærebog.

d) Ved Siden af den skriftlige Prøve eller næst efter den er vistnok Udlægningen af de hellige Skrifter det bedste Middel baade til at modne og erfare Modenheden hos Examinanderne. Men en Forudsætning derfor er, at der vælges særlig betydningsfulde Stykker af Skriften.

Jeg er derfor en bestemt Modstander af det frie Valg, selv i det mindre Omfang, hvori det hidtil har været tilstaaet Examinanderne, med Hensyn til, hvilke Skriftsteder, der skal opgives til Examen.

Det er nemlig i Virkeligheden ikke Examinanden, men Manuduktøren, der vælger frit og ikke altid lige heldigt, naar f. Ex. Profeten Ezeiels første Kapitler i Aar af Nogle blev opgivet i Stedet for Esai. 1—12, saa frembyde disse mange Gjentagelser og langt fra et saa betydningsfuldt religiøst Indhold for den kristne Hovedbetragtning som Esaias.

Det giver maaste Manuduktøren større Frihed at foredrage forskjellige Stykker de forskjellige Aar, men for Examinanden, som kun en Gang skal indstille sig til Prøven, ere de af Ministeriet foreskrevne Stykker lige saa friske, som de af Manuduktøren frit valgte.

Bedømmelsen bliver ogsaa let mindre ensartet, naar Enkelte opgive andre Stykker end Andre. Fordringerne synes let for strenge eller for milde overfor saadanne i Forhold til de velkjendte ellers.

Med Hensyn til Prøverne i det gamle Testamente tillod jeg mig at foreslaa

som Prøve af de historiske Bøger — 1. Moseb., 1—3 Kap.
af de poetiske Bøger — Psalme 16 og 22 og 110.
af de profetiske Bøger — Esai Kap. 1—12.

Hvad Iste Mosebog 1—3 angaar, saa indeholde de en saa enestaaende Universals historie, at intet andet historisk Stykke kan have en tilnærmelsesvis Betydning for vor Tro indenfor gamle Testamente.

Desuden vil Læreren trænge til at være grundig inde i dette Stof, baade ved Børneundervisningen i Bibelhistorie og i Lærebog.

Endelig indeholde netop disse Kapitler de Problemer, som Lærerne bør sættes ind i for ikke at lide Skibbrud med Hensyn til deres Tro ved de af den moderne Videnskab affødte Hypoteser om Verdens Tilblivelse og Udvikling.

De tre Psalmer, jeg foreslog, egnest sig ret godt til at vise Psalmernes forskjelligeartede messianske Karakter og anvendes alle stærkt i Apostlernes Prædiken; navnlig har det været mig et stærkt Savn, at mange Examinander aldeles ikke havde læst den 22de Psalme nogensinde, naar de traf at komme op i Herrens Ord paa Korset.

Mod den Form, Forslaget giver min Tanke, saa at der kan vælges hvilke som helst 3 messianske Psalmer, har jeg den Betænkelighed, at der saa kan strides om, hvilke der skal kaldes messianske, og den 22de Psalme, som er temmelig lang, vil maaste af den Grund sjældent blive valgt.